

σοθεν / ¹⁴ παρ' αὐτῶν συμφωνηθεῖσαν καὶ ἀρεσθεῖσαν, ἵτοι δηνερικῶς ὑπέρπυρα στ' ἡμισυ τῶν Κορυφῶν, / ¹⁵ ὅποιον ὥμολόγησεν ὁ ἄνωθεν κὺρος Νικόλαος δτι τὰ ἔλαβεν ἀπὸ χειρὸς τοῦ ἄνωθεν κύρου Θεο / ¹⁶ δώρου σῶα καὶ ἀνελλιπὲς καὶ διὰ τοῦτο ἔδωσεν πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τοὺς κληρονόμους / ¹⁷ καὶ διαδόχους του τοῦ ποιοῦν εἰς αὐτὸς ὡς θέλουν καὶ βούλονται, πωλεῖν, δωρεῖσθαι καὶ τοῦ δι / ¹⁸ αυθεντίζειν αὐτὰ ἀπὸ παντὸς ἀνθρωπίνου σώματος. Εἰς νομὴν ἔθεσεν αὐτὸν διὰ κον / ¹⁹ δυλίου καὶ τὰ ἔξῆς. Ὑπὸ μαρτυρίας κύρου Νικολάου Ποδαρᾶ καὶ κύρου Δημητρίου Καμπάση. / ²⁰ Ἐγὼ δὲ πρωτοπαπᾶς Φίλιππος δὲ Κατωϊμέρης νοτάριος ἔγραψα.

396

Διαθήκη

† ,αφε' ἡμέρᾳ κζ' τοῦ Δεκεβρίου μηνὸς ἴνδικτιῶνος θ'. Κύρος Νικόλαος. Ἐγὼ οὖν δὲ εἰρημένος Νικόλαος δὲ Σόκαλης / ² ἀσθενῆς καὶ κλινήρης εἰμὶ κοιτόμενος ἔσωθεν οἰκίας μου εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ζυγοῦ, πτο / ³ ηθεῖς δὲ τὸ τοῦ θανάτου ἀωρον τέλος, ποιῶ τὴν παροῦσαν μου διαθήκην καθὼς / ⁴ κάτωθεν παρακατιών δὲ λόγος δηλώσειεν. Ἐν α' τὴν ψυχήν μου ἀνατίθημι / ⁵ εἰς χεῖρας Θεοῦ καὶ πᾶσι τοῖς χριστιανοῖς συγχώρησιν, ἃς δέομαι καὶ ἐγὼ τυχεῖν, / ⁶ εἴθ' οὕτως ἀφήνω διὰ τὴν ψυχήν μου εἰς τὴν Ἀγίαν Ἀγάθη διὰ θαφικόν μου ἐ / ⁷ λαίαν μίαν, ὅποια ἔνι μέσα εἰς τὸ περιβόλι μου ἡ μεσιακὴ ἀπὸ κάτω τὴν σου / ⁸ κερίαν. Ἀκομὴ ἀφήνω τῆς συμβίας μου τῆς Κατερίνης βουτζίν ἔνα μετρῶν / ⁹ ἑπτά, νὰ τὸ ἔχῃ ἔξουσίαν, πωλήσει, χαρίσει καὶ τὰ ἔξῆς. Ἀκομὴ ἀφήνω της καὶ τὸ ἡ / ¹⁰ μισόν μου δσπίτιον καὶ τὸ δὲ ἀπὸ τὸ κρασὶν τοῦ ἀμπελίου μου νὰ / ¹¹ τῆς τὸ δίδουν οἱ κληρονόμοι μου τὸ κατ' ἔτος ἔως τέλους ζωῆς της καὶ ἡ / ¹² ποτύχοντές της νὰ μένουν εἰς τὴν κληρονομίαν μου, μὲ τοιοῦτον τρόπον / ¹³ δτι νὰ μηδὲν ἔχῃ ἔξουσίαν νὰ γερεύσῃ τὰ καὶ διόδια δποὺ ἥφερεν / ¹⁴ προικίον, εἰ δὲ καὶ γυρεύσῃ τα, νὰ μηδὲν ἔχῃ νὰ κάμη εἰς τὸ δσπίτιον καὶ δὲ τοῦ ἡ / ¹⁵ μπελίου μόνον τὸ βουτζίν καὶ οὐχὶ ἄλλον. Ἀκομὴ τὸ ἀμπέλιον δποὺ // φ. 105β' / ¹⁶ ἔδωσα τῆς ἐγγονῆς μου τῆς Πετροῦς νὰ τὰ ἔχῃ καὶ νὰ δίδῃ τὸ κατ' ἔτος εἰς / ¹⁷ τὴν κληρονομίαν ἀσπρα δύο καὶ οὐχὶ ἄλλον, τὴν σολδιάτικον. Εἰς δὲ / ¹⁸ τὰ ἐναπολειφθέντα μοι πράγματα, κινητά, ἀκίνητα καὶ αὐτοκίνητα, ἀποτύ / ¹⁹ χοντές μου ἀφήνω κληρονόμους μου τὸν υίον μου τὸν Θεόδωρον καὶ τὸν / ²⁰ ἐγγονάν μου, τὸν Σταμάτ(ιον), τῶν δύο ἐξ ἵσου σὺν τὰ τὰ σολδιάτικα αὐτῶν ἐξ ἵ / ²¹ σου, ἔχοντας τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ πρὸ δφθαλμῶν αὐτῶν, νὰ μοῦ ποιήσουν τῆς / ²² θανῆς μου τὰ πρέποντα ἐξόδιον εἰς τὰς γ' καὶ θ', μ' καὶ μνημόσυνον καὶ ἔτερα / ²³ εἴ τι τοὺς ὁδηγήσῃ ὁ Θεός καὶ νὰ τὰ ἔχουν μὲ τὴν εὐχήν μου. Καὶ οὕτως ἐδιεταξά / ²⁴ μην. Ἡ γὰρ παροῦσα μου διαθήκη βούλομαι τοῦ ἔχειν τὸ ισχυρὸν καὶ βέβαιον / ²⁵ κατὰ πᾶν εἶδος διαθήκης καὶ τὰ ἔξῆς. Ὑπὸ μαρτυρίας κύρου Νικολάου Κούδα / ²⁶ καὶ κύρου Νικολάου Χειμαρρείου καὶ κύρου Νικολάου Μωραΐτη μαρτύρων.

